

IN THE WOODS

DORPSHUIS DE FURS

Matt Andersen

Saturday 16 Nov 2013

Een debuut van iemand die naast singer-song writer er bij In the Woods voor gaat zorgen dat de meer blues gerichte kant van de Americana aan bod komt. Het is juist de variatie in zijn oeuvre dat u deze avond zal weten te boeien. Matt is afkomstig uit een klein plaatsje in Canada, Perth-Andover, New Brunswick. Hij maakte zijn debuut in 2002 en heeft inmiddels acht albums op zijn naam staan. Deze imposante verschijning toert intensief in de US en in de UK, daar speelt hij regelmatig voor uitverkochte zalen.

Steamroller

In de tweede set kondigde Matt de song "Steamroller" aan. Hij onderbouwde dit verder door te verklaren dat een strofe uit de song: "I'm a steamroller and I'm gonna roll all over you", de ultieme pick-up line was. Wellicht geldt dit voor de dames in Nova Scotia, waar zoals hij eerder vertelde de liefde hem had gebracht, we schatten in, dat de Nederlandse dames er iets anders over denken. Maar de titel van de song en die eerste zin is wel een perfecte weergave van het effect wat deze man had op zijn publiek. Zijn postuur dwingt al enige aandacht af, wat overigens volkomen in tegenstrijd is met zijn innemende en wat verlegen persoonlijkheid. Matt is vooral bekend als "blues"man en daar wil hij vanaf vertelde hij ons. Zijn ballads lieten horen dat zijn muzikale palet breder is. Matt imponeert vanaf de eerste aanslag op zijn gitaar. Zijn beheersing van de gitaar is fenomenaal en hij weet uit dit instrument alles te halen wat maar mogelijk is. Dit varieerde van stevig beukwerk, gecompliceerde grepen tot aan uiterste subtiel snarenspeel. De intro van de Bill Withers klassieker "Ain't No Sunshine"

begon als een flamenco traditional. Ook zijn stem, die letterlijk geen microfoon nodig heeft, kan hoog, ingetogen, hard, laag, grommen en fluisteren. In alle regionen is Matt thuis. Hij maakt optimaal gebruik van de twee instrumenten waar hij het mee moet doen, zijn gitaar en stem. Deze variaties hielden het publiek op het puntje van hun stoel. Behalve dat hij zijn hoofd regelmatig achterover gooide om de laatste lucht uit zijn lichaam te persen, kwam hij ondanks zijn passievolle voordracht nauwelijks van zijn plek achter de microfoon als hij die al gebruikte. Matt komt uit een familie van "Working class heroes." Dit is zichtbaar in zijn voorkomen en bescheidenheid en hij steekt zijn waardering voor deze mensen niet onder stoelen of banken. Zijn songs gaan vaak over de gewone ploeterende mens. Zijn song "Coal Mining Blues", is hier een treffend voorbeeld van. De man die zichzelf in de spiegel aanschouwt en zijn reflectie niet meer herkend, getekend door de ontberingen in de mijnen. Een man met de noch immer brullende leeuw van binnen, maar met de ademtocht van een muis. Dat is wat in een notendop deze man samenvat. Veel folk/country songs gaan over de ontberingen in de mijnen in Virginia of die van Noord Californië (Rita Hosking), deze vorm van (moderne) slavernij is nog steeds reden tot veel maatschappelijk leed en aanleiding voor mooie muziek. Matt is opgegroeid in het plaatsje Perth-Andover, Perth ligt aan de oost kant van de rivier "Saint John River", en Andover aan de westelijke kant. Matt omschrijft zijn hometown als een dorp nog vol met "mom and pop stores" en nog niet veel van de bekende ketens, die elk landschap om vormen tot uniforme vergezichten. Het dorp was zo groot dat hij met ongeveer tachtig mensen op de "high school" zat. Kortom, ons kent ons en veel mensen zijn er ook gebleven en hebben hier hun leven opgebouwd. Dit in tegenstelling tot "hobo" Matt die er mede als gevolg van zijn professie, op uit is getrokken de wereld in. Om zich zelf avond aan avond volledig te geven aan het publiek. Tweehonderd optredens op jaar basis zijn een gemiddelde voor Matt. Overigens, de eerste "hobo" die we mochten ontmoeten die consequent, tijdens zowel de soundcheck, de maaltijd, als het optreden, glaasjes warm water bleef drinken. Een wel heel bijzondere variant op de bekende "bourbon". Toch als je hem met zijn twee gitaren in de hand ziet lopen, een niet overbodige reserve gezien de slijtageslag die deze gitaren moeten doormaken, snap je waarom hij bij de door een staande ovatie afgedwongen toegift kiest, voor Earle's "My Old Friend The Blues". Het laatste beeld is een man met twee gitaren en een "doggie bag" van de maaltijd van die avond onder zijn arm, die eenzaam in de vochtige mist van Lage Vuursche verdwijnt naar zijn hotelkamer. Wat zal hij gaan doen? Het eten opwarmen in de magnetron, tv kijken, bellen en naar wie dan?, nog een glaasje heet water? Morgen Amsterdam en dan? "Another lonely night, a nameless town
If sleep don't take me first, you'll come around 'Cause I know I can always count on you
My old friend the blues"

1. Make You Stay
2. Drift Away [unreleased]
3. Play The Fool For You
4. Home Sweet Home
5. Let You Down [unreleased]
6. Better Man Blues
7. Ain't No Sunshine [Bill Whithers]

8. Baby I'll Be
9. Coal Mining Blues
10. Working Man Blues
11. Have You Got The Blues

1. Come By
2. I Lost My Way [unreleased]
3. Let's Go To Bed [unreleased]
4. Steamroller
5. Stand By Me [Ben E. King/Jerry Leiber/Mike Stoller]
6. So Gone Now
7. Round And Round
8. Devil's Bride
9. My Old Friend The Blues [Steve Earle]

All tracks by Matt Andersen except where noted

Matt Andersen | vocals, acoustic guitar

www.stubbyfingers.ca